

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-261-6-31>

LEXICAL BORROWINGS IN MODERN ENGLISH

ЛЕКСИЧНІ ЗАПОЗИЧЕННЯ В СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

Dankiv A. K.

*Assistant at the Department of Public
Health and Humanitarian Disciplines,
State University «Uzhhorod
National University»
Uzhhorod, Ukraine*

Даньків А. К.

*асистент кафедри громадського
здоров'я та гуманітарних дисциплін,
ДВНЗ «Ужгородський національний
університет»
м. Ужгород, Україна*

За сучасних соціальних та економічних глобалізаційних умов англійська мова виступає ключовим засобом у міжкультурній комунікації, що в свою чергу сприяє інтенсивності процесів іншомовних лексичних запозичень. Упродовж тривалого міжмовного контакту з іншими культурами та мовами англійською мовою запозичено значну чисельність іноземних слів, деякі з яких стали вже сприйматися за «свої», а інші є наділені чіткими рисами іншомовності. Незважаючи на те, що запозичення займають так багато місця в англійському лексиконі, мова не втратила свою самобутність.

XXI століття ознаменувалося розширенням та появою нових напрямків та галузей, спричинених стрімким науковим прогресом, збільшенням засобів мас-медіа. На сьогодні запозичення є особливо активним видом створення нових лексичних одиниць будь-якої мови, що в свою чергу породжує інтерес для багатьох лінгвістів [3, с. 8].

Англійська мова, як глобальна мова, все більше впливає на процеси всесвітнього масштабу. Вона розширювалася разом із розвитком суспільства, прогресом науки і техніки шляхом запозичення з інших мов, таких як французька, німецька, італійська, іспанська, китайська, японська та арабська, в сфері політики, культури, освіти, економіки, науки і техніки. Лексичне запозичення або запозичене слово стало важливою частиною процесу оволодіння англійським словниковим запасом. В результаті цього англійська, як світової мова, запозичила велику кількість слів з таких іноземних мов, як французька, німецька, італійська, російська, китайська, японська, грецька, іспанська, арабська і т. д. Згідно з опитуваннями, відсоток сучасних англійських лексичних запозичень складають: 29% від французької, 29% від латини, 26% від німецької та 6% від грецької, на решту мов припадає 6% [1, с. 19; 3].

Через свою багатогранність тема лексичних запозичень є цікавою для багатьох вітчизняних, так і іноземних науковців. До прикладу, К.Войтенко досліджувала класифікації запозичень, адже «це є результат тривалих історичних взаємодій мов та їхнє змішування, тому відіграють важливу роль у лексикології багатьох мов» [8].

Вона стверджує, що «розгляд питання вживання лексичних запозичень є одним із найскладніших проблем у розмежуванні понять, якими позначається даний вид лексики. У лінгвістичній літературі для цього явища вживається різноманітна термінологія: іншомовне вкраплення, запозичення, іноземні слова, тощо. Здебільшого використовують термін запозичення, яким позначається як сам мовний процес, так і результат даного процесу [8].

Л. Гончаренко досліджуючи функціональні аспекти лексичних запозичень, виділяв п'ять основних функцій: інформаційну, номінативну, функцію висвітлення проблематики, емоційних впливів та експресивність. В свою чергу Н.Дундієм у свої працях розглянуто співвідношення інтернаціональних відносин і лексичних запозичень та стверджується, що «поняття «запозичення» є ширшим за поняття «інтернаціоналізм», хоч інтернаціоналізми проникають у більшу кількість мов» [9, с. 256].

В сучасному мовознавстві розмежовують зовнішні та внутрішні чинники, завдяки яким появляються запозичення. Зовнішні: міжнародні контакти через близьке географічне розташування і потребу розв'язання низки політичних, економічних, культурних питань. Внутрішні: потреба поповнення і утворення певних лексико-семантичних груп; потреба семантичного обмеження слова, усунення його багатозначності.

На сьогодні лексичні запозичення англійською мовою відбуваються із шаленим розмахом, проте в Оксфордський словник англійської мови долучено такі слова, що не усі носії англійської мови їх знають і не використовуються у повсякденному лексиконі («tarka dal» – індійська страва; «quinzhee» – сніговий покрив; «izakaya» – японська закуска; «affogato» -італійський десерт). Однак деякі лексичні запозичення набувають швидкого розповсюдження («sushi» -з'явилося в англійській мові наприкінці 1890-х.; «emoji» – потрапило до словника у 2013 р., а через рік набуло масового вжитку [4, с. 12].

Розрізнення успадкованих і запозичених слів має важливе значення для успішного застосування порівняльного методу в історичній лінгвістиці, який прагне ідентифікувати генетично споріднені мови та реконструювати їхні початки, які не зафіксовані в письмових джерелах, а також у *філогенетичній реконструкції*, яка прагне виявити найбільш

вірогідні філогенії, за допомогою яких мови в даній сім'ї еволюціонували до їх поточної форми [7].

Процес запозичення властивий кожній мові та по різному впливає на розвиток її словникового складу. Цей процес є основним фактором розвитку мови.

Особливості лексичних запозичення в сучасній англійській мові характеризуються:

1. *Різноманітністю*. Англійська та американська культура славляться своєю багатокультурністю. Американську культуру навіть називають «melting pot» Вони асимілюють і засвоюють різні іноземні мови, привезені іммігрантами на цю землю (французьку, німецьку, італійську, іспанську, японську, китайську, арабську, африканську). Вчені стверджують, що 80% англійських слів походять від запозичених, що відносяться до культури, економіки, мистецтва, спорту, медицини, охорони здоров'я, науки і технологій, що робить мову барвистою та енергійною. [6, с. 157];

2. *Гнучкістю словотворення*. Лексичні запозичення приходять в англійську мову шляхом повної або часткової підстановки. Методи формування є гнучкими та різноманітними, що робить мову лаконічною. Наприклад, «fenshui» китайською мовою, «otaku» японською, «fajitas» іспанською запозичені безпосередньо з мови-донора. Лексичні запозичення «Lunik» і «parkour» замінюються змінами в написанні і вимові. Інші запозичені слова, такі як «taikonaut» з китайської, «chauffeur» з французької, «volksport» з німецької, «paparazzi» з італійської, частково замінюються у вимові або правописі. Деякі запозичені слова передають значення, набуваючи нового розуміння після запозичення в англійську мову, наприклад «camping» («campsite») в Аргентині і «wok» («stir fry») в китайській мові.

3. *Запозиченням жаргонних фраз і афоризмів з інших мов*. Лексичні запозичення можна помітити і у великій кількості іноземних афоризмів, сленгів і фраз, що робить англійську мову виразною і багатою. Наприклад, «no dui no die», «good good study», «day day up» (китайські), «jamais vu», «cherchez la femme», «flea market» (французькі), «Musse sein? Es muss seine» (німецькі), «in fretta», «I pazzi per lettera sono i maggiori pazzi» (італійська) охоплюють різні типи понять і словотворення, що робить англійську мову сумішню барвистих мов світу.

4. *Креативністю*. Відкритість англійської мови прискорює поширення запозичених слів і їх вживання, сприяє засвоєнню іноземних слів і створенню нових слів. Наприклад, «taikonaut», «kylin», «lunik», «lassi», «force de ftapper», «westpolitik», «kosher», «juku», «jihad» і т. д. Це показує, що, поглинаючи іноземну культуру, носії англійської мови не

просто копіюють всі запозичені слова, а й адаптовують їх до місцевої культури, вносять відповідні зміни. Сучасні лексичні запозичення не тільки збагачують словниковий запас англійської мови, але і роблять його динамічним і продуктивним.

Англійська мова пережила багато періодів, протягом яких було запозичено велику кількість слів з тієї чи іншої мови. Вони не тільки запозичені з інших мов, але і запозичуються іншими. Чим ширше коло комунікації, тим більше запозичених слів набуває мова. В даний час в сучасній англійській мові склався набір наукових і технологічних термінів, загальних для всіх мов і використовуваних ними, як це відбувається в політиці, засобах масової інформації та фінансах. Хоча багато слів з французької, німецької, іспанської, японської та арабської мов були включені в англійську мову, їхнє широке використання, відкритість, гнучкість, а також креативність дозволяють їм бути основним джерелом міжнародної мови в об'єднанні словників.

Традиційно для того, щоби відбулося лексичне запозичення, ті чи інші слова почали широко використовуватися і їх занесли до словника, потрібно декілька десятиліть. Проте, з появою інтернет технологій цей процес суттєво змінився, і тепер іноді достатньо кількох днів. Оксфордський словник англійської мови кожного року редагується по кілька разів і щоразу до нього додаються сотні нових слів чи словосполучень, якими розкривається значення нових культурних явищ, створюється синонімічний ряд з уже існуючими одиницями. Тому, можна зробити висновок, що подальша перспектива формування словника англійської мови відбуватиметься шляхом ще більших лексичних запозичень і потребуватиме детальних досліджень.

Література:

1. Carling G., Cronhamn S., Farren R., Aliyev E., Frid J. The causality of borrowing: Lexical loans in Eurasian languages. PLOS ONE. 2019;14(10):1–33. PMID:31665148
2. Grossman E., Eisen E., Nikolaev D., Moran S. SegBo: A Database of Borrowed Sounds in the World's Languages. In: Proceedings of The 12th Language Resources and Evaluation Conference. Marseille, France: European Language Resources Association; 2020. p. 5316–5322. Available from: <https://www.aclweb.org/anthology/2020.lrec-1.654>
3. Kapush, A. V. Language Situation in Europe under the Dominant Influence of the English Language (by the Example of German). Scientific Notes of Nizhyn Mykola Gogol State University. Series: Philological sciences. 1, 8-12, 2016

4. List JM. Automated methods for the investigation of language contact situations, with a focus on lexical borrowing. *Language and Linguistics Compass*. 2019;13(e12355):1–16.
5. List JM. Automatic detection of borrowing (Open problems in computational diversity linguistics 2); 2019. Web blog at: <http://phylonetworks.blogspot.com/2019/03/automatic-detection-of-borrowing-open.html>.
6. Zhang L., Manni F., Fabri R., Nerbonne J. Draft, submitted to the Contact Language Libraries series. Detecting loan words computationally; 154-161, 2019.
7. Zhou L. N. American neologism and modern American culture. Beijing: China Social Sciences Press, 2015
8. Войтенко К. Класифікація запозичень в сучасних лінгвістичних дослідженнях URL: http://www.rusnauka.com/7_NMIV_2010/Philologia/60103.doc.htm
9. Дундїй Н.П. Лексичні запозичення у глобалізаційних процесах міжкультурної комунікації та діалогу культур / Н.П. Дундїй // Вісн. Дніпропетр. ун-ту ім. Альфреда Нобеля. Сер. «Філол. науки». – 2011. – № 2 (2). – С. 251–257.

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-261-6-32>

LEXICAL-AND-SEMANTIC VARIABILITY OF THE CONCEPT LANGUAGE POLICY AND AN ASSOCIATIVE EXPERIMENT

ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНА ВАРІАТИВНІСТЬ КОНЦЕПТУ LANGUAGE POLICY ТА АСОЦІАТИВНИЙ ЕКСПЕРИМЕНТ

Dobrushyna M. Yu.

*Postgraduate Student at the Department
of English Philology,
Oles Honchar Dnipro
National University
Dnipro, Ukraine*

Добрушина М. Ю.

*аспірант кафедри англійської
філології,
Дніпровський національний
університет імені Олеся Гончара
м. Дніпро, Україна*

In order to establish the lexical-and-semantic variants (LSV) of the concept nominee LANGUAGE POLICY, there have been used different lexicographic sources, namely dictionaries of the modern English language.